

Заедно съ артилерийската дейност на двете противни страни, оживиха се и действията на въздушните сили. Най-първо единични, а следъ това — и групи противникови самолети прелитаха надъ нашитѣ позиции, стреляха съ картечници, хвърляха малки бомби или изсипваха особени пирони. Наши и германски самолети сжщо тъй летѣха надъ противниковото разположение, и твърде скоро взеха първенство въ въздуха.

Командирътъ на 2-а дружина, майоръ Радковъ, съ офицеритѣ отъ Дружината си.

Освенъ постоянната работа по позицитѣ, частитѣ отъ 5-а дивизия ежедневно изпращаха къмъ страната на противника офицерски разузнавателни патрули, които въ нѣкои посоки проникваха доста дълбоко въ грѣцка територия и донасяха ценни сведения за мѣстоположението и силата на французскитѣ войски.

*

Главната позиция на 18-и пех. Етърски полкъ започваше отъ източнитѣ поли на масива к. 626 (560), обхващаше така наречената висота Цирейтѣ (к. 215), а следъ това, въ обща посока отъ западъ на изтокъ, минаваше по южния склонъ на хребета, който се издига по лѣвия брѣгъ на р. Конска, между селата Моинъ и Горничетъ, и завършваше на около единъ к.лм. северозападно отъ гр. Гевгели. Въ срѣдата на позицията се издига в. Моинска Китка (к. 183), която имаше значение на важна опорна точка между укрепления гр. Гевгели и масива к. 626 (560).